

tims capítols aborden l'eclesiologia i el que l'autor anomena els "senyals d'heterodòxia", on s'adverteix que aquesta es troba sobretot en el que se silencia en els seus tractats teològics, perquè és on es troben a faltar aspectes essencials de la doctrina de la fe.

La conclusió és que les afirmacions de J.L. Segundo estan en línia amb el gnosticisme modern, el secularisme i la teologia de la mort de Déu.

Gnosticisme modern, perquè proposa aconseguir la salvació a través d'una certa ciència que pretén ser un profund coneixement de Déu però que acaba per tergiversar La Seva Paraula per paraules que són simplement humanes.

Secularisme perquè s'exaspera davant de sectors immobilistes de l'Església que romanen aferrats al dogma i que es resisteixen a la modernitat que, segons ell, portarà a un procés positiu de secularització, les arrels del qual estarien en la mateixa fe cristiana.

Teologia de la mort de Déu, perquè el discurs pròpiament teològic es fa irrellevant. El cristià, acceptant el ple silenci de Déu, assumiria amb serietat el seu existir humà.

S'hi inclouen tres apèndixs en què s'analitzen tres grups de textos de J.L. Segundo de les seves obres més emblemàtiques i es glossen assenyalant el que precisament se subratlla en el subtítol del llibre: el context i les implicacions doctrinals que tals asseveracions comporten.

Es tanca el volum amb la bibliografia de les obres de J.L. Segundo i una bibliografia selectiva sobre els autors que tracten sobre el seu pensament. En aquesta segona, s'assenyalen convenientment les crítiques encertades a aquest autor.

Joaquim González-Llanos

Josepmaria Escrivà. La santedat en la vida corrent

Pilar de la Herrán i Pedro de la Herrán
Il·lustracions de Pilarín Bayés

Edibesa, 2002

Com gaudeixen els nens amb còmics i contes: els llegeixen una vegada i una altra, els expliquen, juguen per reviuir-les. Sorpren comprovar que no es cansen. Mai? Per a sorpresa dels grans, tornen sempre encantats a la mateixa història: cada vegada fixen la seva atenció en aspectes diferents però reviuen sempre els seus moments estel·lars, els preferits. I així gaudeixen, i així aprenen quan els personatges i la narració no ofereixen només mer entreteniment sinó que reflecteixen valors, ideals, coneixements de la natura o de la història, models de vida.

Els exemples i les històries tenen un poder comunicatiu molt superior al dels arguments lògics; ens impacten amb major força en la imaginació per les emocions que desperten i perduren més

temps en la memòria. Però la seva influència resulta més forta en els nens, autèntiques “esponges” aprenent, que tot ho descobreixen i retenen. Per a ells, l'exemple de referència, sens dubte, és el dels pares. Germans grans, mestres i companys, a continuació. No oblidem la televisió, en qui desgraciadament molts pares deleguen de *facto* l'educació dels seus fills. Però la lectura reposada i repetitiva de llibres, amb la qual els petits gaudeixen, contribueix a mostrar referents, assimilar conceptes, viure altres experiències en la seva imaginació, reflexionar, refermar conviccions, decidir quins exemples procuraran imitar.

Comptem amb una llarga experiència de la gran ajuda que suposen les vides de sants il·lustrades perquè els nens creixin en la seva vida cristiana, tant en l'assimilació de la doctrina com en l'adquisició de virtuts, i en concret de la pietat. Les vides de sants han fet molts sants i suposen una bona ajuda per a pares, catequistes i educadors.

Ja comença a ser extens el llistat de biografies de sant Josepmaria Escrivà per als més petits. Des del ja clàssic *Història d'un sí. Vida del Beat Josepmaria*, de Miguel Ángel Cárceles i la lleidatana Isabel Torra (Edicions del Drac, Barcelona, 1993). Més recentment, Editorial Monte Carmelo ens ofereix una *Vida de Josemaría Escrivá*, amb textos breus i amables il·lustracions. Ediciones Palabra ofereix als nens a partir dels cinc anys el petit llibre “Es deia Josepmaria”, d'Amparo Catret Mascarell, dintre de la col·lecció “Conèixer Jesús”. Fins i tot Casals ha editat en castellà i anglès un vídeo de dibuixos animats dels anys d'infància i joventut del fundador de l'Opus Dei (*La huella de Dios*. Barcelona, 2002). Vídeo que recentment s'ha traslladat al còmic en les dos llengües.

Ens arriba ara “Josepmaria Escrivà. La santedat en la vida corrent” (també es pot trobar en castellà), un còmic il·lustrat per la popular Pilarín Bayés i amb textos de Pilar de la Herrán i Pedro

de la Herrán. Els simpàtics dibuixos de Bayés que ens van encandilar a *El Zoo d'en Pitus* o a *Cavall Fort* i que també trobem a d'altres biografies de la mateixa col·lecció (*Santa Gema, Francisco y Jacinta, El santo de la escoba*), presenten esplèndidament una biografia de Josepmaria Escrivà que els nens viuran com si fossin dintre el llibre. Uns dibuixos senzills, cànids, de detall, propers i alegres: ben divertits.

La història? La d'un jove de família cristiana que decideix estimar Jesús i ser generós. Un encàrrec diví de fundar un camí de santedat a la vida ordinària. I un missatge evangèlic que dona la volta al món: que podem ser sants en la vida corrent, cadascú al seu lloc, treballant bé per amor a Déu i als altres, apropant els amics a Déu. Biografia i missatge ben explicats per agradar i ensenyar els nens.

Albert Olano Biada

Ferran Valls i Taberner. Jurista, historiador i polític

Josep M. Mas Solenc

Proa, 2002, Barcelona

És clar que un home en el qual es reunien feliçment un munt de qualitats i de valors –per natura, ambient familiar, educació, companyonia– en uns moments engrescadors de reconstrucció de la vida social i cultural catalana en el primer quart del segle XX, hauria pogut triomfar en qualsevol dels àmbits en què va estar present: el de les múltiples activitats fabrils familiars, el de la política o el de la universitat.

Tanmateix, sense desentendre's de cap d'aquests sectors que el posaven en contacte amb tota la societat, escollí per tal de dedicar-s'hi a fons, el de la inves-